

fra: Johan Bender: Palæstinaproblemet – fra krig mod fred. Gyldendal 1994:

Efter Seksdageskrigen i juni 1967 drøftede FNs Generalforsamling situationen i Mellemøsten og overdrog derefter spørgsmålet til FNs Sikkerhedsråd. Efter langstrakte forhandlinger blev et endeligt resolutionsforslag præsenteret af Storbritanniens FN-ambassadør Lord Caradon den 22. november 1967. Resolutionen blev vedtaget samme dag. Resolutionen, der blev benævnt 242, udstak rammer og principper som skulle blive hjørnестenen i flere årtiers diplomatiske forsøg på at skabe fred i Mellemøsten. Princippet om "land for fred" bliver knæsat i denne resolution.

FN har oprettet Israel og har derfor et særligt ansvar for Palæstinaproblemet. Den 22. november 1967 udstedte Sikkerhedsrådet en resolution, der søger at normalisere forholdene i området, idet den stiller krav til begge parter. Siden er "242" blevet lagt til grund for alle forhandlinger og mæglinger om fred i Mellemøsten.
(Fred. J. Khouri: The Arab Israeli Dilemma; 1969, s. 374-375)

FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 242, 22. november 1967

Sikkerhedsrådet, ... Udtrykker sin fortsatte uro over den alvorlige situation i Mellemøsten, ... Understreger det utilladelige i at tilegne sig territorium ved krig og behovet for at arbejde for en retfærdig og varig fred, hvorunder enhver stat i området kan leve i sikkerhed, Understreger endvidere, at alle medlemsstater ved at anerkende De Forenede Nationers Pagt har påtaget sig at handle i overensstemmelse med artikel 2 i Pagten,

1. Bekræfter at opfyldelsen af Pagtens principper forudsætter oprettelsen af en retfærdig og varig fred i Mellemøsten, som bør inkludere opfyldelsen af de to følgende principper:
 - (i) Tilbagetrækning af Israels væbnede styrker fra områder, der blev besat under den sidste konflikt;
 - (ii) Ophør af alle påstande om eller tilstande af krig og respekt for og anerkendelse af alle staters suverænitet, territoriale integritet og politiske uafhængighed i området, samt af deres ret til at leve i fred inden for sikre og anerkendte grænser fri for trusler eller voldshandlinger;
2. Bekræfter endvidere nødvendigheden af
 - (a) garantier for fri sejlads gennem internationale vandveje i området;
 - (b) at tilvejebringe en retfærdig løsning på flygtningeproblemet;
 - (c) at garantere alle staterne i området territorial ukrænkelighed og politisk uafhængighed ved forholdsregler, der omfatter oprettelsen af demilitariserede zoner.
3. Anmoder generalsekretæren om at udpege en særlig repræsentant, som skal rejse til Mellemøsten for at skabe og opretholde kontakter med de berørte parter i den hensigt at fremme enighed og for at bistå i bestrebelse for at opnå en fredelig og acceptabel løsning i henhold til denne resolutions retningslinjer og principper;
4. Anmoder generalsekretæren om snarest muligt at afgive rapport til Sikkerhedsrådet om en særlige repræsentants virksomhed.

Resolution 242 (1967)

of 22 November 1967

The Security Council,

Expressing its continuing concern with the grave situation in the Middle East,

Emphasizing the inadmissibility of the acquisition of territory by war and the need to work for a just and lasting peace in which every State in the area can live in security,

Emphasizing further that all Member States in their acceptance of the Charter of the United Nations have undertaken a commitment to act in accordance with Article 2 of the Charter,

1. *Affirms* that the fulfilment of Charter principles requires the establishment of a just and lasting peace in the Middle East which should include the application of both the following principles:

- (i) Withdrawal of Israel armed forces from territories occupied in the recent conflict;
- (ii) Termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgement of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every State in the area and their right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force;

2. *Affirms further* the necessity

(a) For guaranteeing freedom of navigation through international waterways in the area;

(b) For achieving a just settlement of the refugee problem;

Résolution 242 (1967)

du 22 novembre 1967

Le Conseil de sécurité,

Exprimant l'inquiétude que continue de lui causer la grave situation au Moyen-Orient,

Soulignant l'inadmissibilité de l'acquisition de territoire par la guerre et la nécessité d'œuvrer pour une paix juste et durable permettant à chaque Etat de la région de vivre en sécurité,

Soulignant en outre que tous les Etats Membres, en acceptant la Charte des Nations Unies, ont contracté l'engagement d'agir conformément à l'Article 2 de la Charte,

1. *Affirme* que l'accomplissement des principes de la Charte exige l'instauration d'une paix juste et durable au Moyen-Orient qui devrait comprendre l'application des deux principes suivants :

- i) Retrait des forces armées israéliennes des territoires occupés lors du récent conflit;
- ii) Cessation de toutes assertions de belligérance ou de tous états de belligérance et respect et reconnaissance de la souveraineté, de l'intégrité territoriale et de l'indépendance politique de chaque Etat de la région et de leur droit de vivre en paix à l'intérieur de frontières sûres et reconnues à l'abri de menaces ou d'actes de force;

2. *Affirme en outre* la nécessité

a) De garantir la liberté de navigation sur les voies d'eau internationales de la région;

b) De réaliser un juste règlement du problème des réfugiés;